

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**B. Alberti Doctoris Magni ex Ordine Prædicatorum
Episcopi Ratisponensis De Adhærendo Deo Libellvs**

**Johannes <de Castello>
Albertus <Magnus>**

Antverpiae, 1621

Cap. XLIII. Numerus Librorum Alberti, tam in Theologia quam in
Philosophia.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44148

lit in sua Chronica, circa finem vitæ plenum fide & deuotione scripsit. Similiter & deuotissimum Tractatum De adhærendo Deo, quemadmodum initium eius Tractatus testatur, qui sic incipit: *Cogitavi mihi aliquid ultimè (in quantum possibile est in huius exilij & peregrinationis immoratione) depingere, scriptitando de & super ab omnibus plena & possibili abstractione, & cum solo Domino Deo expedita, secura, & nuda firmaque adhæsione: præsertim cùm ipsius Christianæ perfectionis finis sit charitas, qua Domino Deo adhæretur, &c.* Quem Tractatum si inspexeris apertis oculis, tamquam in speculo, Alberti mentis faciem ab omni labe alienam videbis: quod magis lectione ipsa inuenies verum, quàm nostra persuasione.

CAPVT XLIII.

Numerus Librorum Alberti, tam in Theologia quàm in Philosophia.

Et quia flosculos varios, spiritualem de se spirantes suavitatem, ex Libris ipsius colligere possemus, ne tædium

dium ob prolixitatem legentibus præstems, supersedendum esse puto de huiusmodi. Sed ut superficialiter sciatur quantum doctrinando Ecclesiæ profuit, Libros eius enumerare libet. In primis igitur, ut à Canonica incipiamus Scriptura, fecit ipse venerabilis Albertus Opus egregium super totam Bibliam, quoad vetus & nouum Testamentum per modum Postillæ, expounding Legem per Legem, ut videre possis, suam Postillam nihil aliud esse nisi catenam inuincibili veritate conne-xam; in qua reperies varia & occulta quæ paucis in notitiam veniunt. Scripsit quoque super multos libros Bibliæ, eo modo quo scripsit naturalem Philosophiam per Tractatus & Capitula diuidens & distinguens. Quoad Bibliam, libros quos vidi, notare placuit. Per modum verò Postillæ hos vidi: super Isaiam, Ieremiām, Ezechielem, Danielēm, super Iob, super duodecim Prophetas minores, super Baruch, Lamentationes Ieremiæ, super Matthæum, Marcum, Lucam, Ioannem, & Apocalypsim. Nosco autem virum quemdam honestum & doctum, qui Albertum habet

habet super Apostolum Paulum quoad omnes Epistolas, ut fide digni dicunt. Item ad petitionem Fratrum scripsit Summam Theologiae, quæ intitulatur, *De mirabili scientia Dei.* habet verò hæc Summa, ut ipse in prima Parte eiusdem, quæstione quinta, articulo ultimo dicit, quatuor Partes siue Libros. Primus agit de Deo secundùm se & conditiones suæ perfectionis. Secundus, de creaturis & vitiis. Tertius, de Christo & virtutibus. Quartus, de Sacramentis ac gloria resurrectionis. Incipit autem sic: *Mirabilis facta est scientia tua ex me.* Quidam autem dubitant an completa sit hæc Summa, eò quod Coloniæ non possunt nisi duæ Partes inueniri, v.h. Item scripsit quatuor scripta super Libros quatuor Sententiarum, v.h. Et præter hæc quatuor scripta, quæ nota sunt omnibus, & in communi usu reperiuntur; ut quidā aiunt, & alia scripta super Sententias; quod non incredibile videtur, eò quod plures Sententias legerit in diuersis locis. Item scripsit Summam de Quatuor coæquævis, v.h. Item scripsit librum de Homine, v.h. Item de Bono secundùm com-

communem intentionem: in hoc siquidem Libro de virtutibus singulis determinat, & de Legibus, & aliis multis, v.h. Item Librum de Perfectione vitæ spiritualis. Item librum de Mysterio Missæ, v.h. Et licet multi scripserunt de Officio Missæ, ut patet in ijs qui Rationalia diuinorum composuerunt; nullus tamen ei similis inuenitur, nec pulchrior aut deuotior. Item scripsit copiosissimè vnum Librum de Corpore Christi, seu de Eucharistia, circa finem vitæ suæ, de quo Libro suprà dictum est, v.h. Item scripsit alium Librum de Eucharistia, cuius Prologus sic incipit:
*De sacro sancto Corporis Domini locuturi
Sacramento, proponimus donante Deo, &c.*
Dividitur autem Liber per Sermones, quibus semper præmittit illud thema,
Venite, comedite panem meum, v.h. hunc Librum nonnulli adscribunt sancto Thomæ, cùm tamen Alberti sit, vt superius probatum est. Item scripsit Librum de Laudibus beatæ Virginis Mariæ, ex inaudita deuotione ad eamdem, in quo miro modo laudes ipsius describit, v.h. Item Librum contra Wilhelmitas impugnantes Religiosos; de quibus

bus superiūs in visione de Alberto ha-
bita notatum est. Item Librum de Mu-
liere forti, cuius initium est: *Laudes Ec-
clesiae describit Solomon in figura mulieris
fortis, &c.* In hoc Libro continentur ma-
teriæ aliquæ solemnissimæ pro Prædi-
catoribus: si quis enim habuerit huius
Libri practicam, cognoscet quantæ vir-
tutis sit; quia ad diuidendum vnam
auctoritatem, non est in aliquo Operc
alicuius Doctoris modus nobilior, v. h.
Item librum de Partu hominis. Item
librum de Formatione hominis in vte-
ro. Item Librum multarum Quæstio-
num determinatarum. Item Librum
de Origine & immortalitate animæ.
Item multas Prosaſ ſiue Sequentias de
beata Virgine, & multa alia ad Parisien-
ſes. Item ſcripsit, vt communiter fertur
in Ordine, Sequentiam de Trinitate,
quæ incipit, *Profitentes*; & cantatur in
Ordine Fratrum Prædicatorum. Item
ſcripsit Orationes ſuper quatuor Li-
bros Sententiarum, quoad omnia quæ
in ijs continentur, v. h. Item Orationes
ſuper Euangelia Dominicalia per to-
tum annum, v. h. Item ſcripsit vnam Li-
taniā in hunc modum, vt quasi de ſin-
gulis

gulis Sanctis vnam singularem faciat Orationem, v.h. Item, licet super Missam scribendo, & in Postilla Dominicam Orationem subtiliter & pulchre exposuerit; tamen specialem Tractatum super eadem Oratione composuit, ut à quodam docto viro didici, qui hunc in Italia reperiri affirmabat. Item scripsit super Dionysium de Cælesti hierarchia. Item de Ecclesiastica hierarchia. Item de Diuinis nominibus; quem Librum etiam legit Coloniae, cùm beatus Thomas ibidem discipulus eius extitit. Item de Mystica Theologia. Scripsit denique super Epistolas eiusdem beati Dionysij: primò super quinque epistolas ad Gaium Monachum: item ad Sosipatrem, ad Polycarpum, ad Demophilum, ad Timotheum De symbolica Theologia, super Epistolam ad Ioannem in Patmos, super epistolam ad Appellionem: hæc omnia Commenta quoad Libros Dionysij Coloniae reperiuntur, v. Item scripsit Librum de Arte prædicandi. Item Librum de Reparatione hominis lapsi.

Ad nimiam instantiam & petitionem Fratrum suorum, vt testatur in principio

pio libri Physicorum, dictauit modo
mirabili omnes Artes liberales huma-
nasque scientias, scilicet Philosophiam
Naturalem, Moralem, Rationalem,
Mathematicam, & Metaphysicam. Ipse
enim cunctis dictas scientias ad plenum
scire desiderantibus sic utiliter elabo-
rauit, ut viam sciendi & intelligendi
prius omnino ignotam facilem trade-
ret. Hoc autem sciendum, quod pra
omnibus qui in Philosophia scripse-
runt, Alberto magis est post Aristote-
lem credendum, eò quod ipse omnium
pænè Philosophorum scripta perlu-
strauit, & in quibus verum vel falsum
dixerunt vidit; imò cùm & ipse magis
pra omnibus in ijs quæ naturalia sunt
sit expertus: & licet aliqui præsumen-
tes de sua Metaphysica vel Logica, ar-
gumentis quibusdam possunt eum im-
pugnare; puto hoc non esse curandum,
cùm ipsem Albertus dicit, magis esse
credendum vnicuique in sua arte ex-
perto. Nam in secundo suo scripto, di-
stinctione xiii. ubi disputat de luce
quid sit, inter alia verba in solutione ita
ait: *Sciendum tamen, quod Augustino in
his qua sunt de fide & moribus plus quam*
Philos-

*Philosophis credendum est si dissentiant:
sed si de medicina loqueretur, plus ego cre-
derem Galeno vel Hippocrati: & si de na-
turis rerum loquatur, credo Aristoteli
plus quam alij experto in rerum naturis.
hæc Albertus loco præallegato. De ijs
autem quæ præsumunt de suis argu-
mentis Metaphysicalibus, vel etiam
qui Logicaliter aliquando argumentan-
tantur, proculdubio quandoque in na-
turalibus decipiuntur si ignorant natu-
ras corporum Physicorum; quemad-
modum benè notat idem venerabilis
Albertus in suo Libro Mineralium, vbi
reprobat quemdam nomine Gilgil, qui
probare voluit, cinerem esse materiam
metallorum; & arguebat sic: Quorum
est unus modus congelationis & unus
modus liquefactionis, eorum est una
materia: sed videmus quod per assatio-
nem fortem calidi & siccii cinis li-
quatur in vitrum, qui congelatur frigi-
do & liquatur calido sicco sicut metal-
lum: ergo vitri & metalli una est mate-
ria. Hoc argumentum & similia alia fe-
cit Gilgil, quæ Albertus ibidem propo-
nit & soluit. sed ante solutionem argu-
mentorum, sic ait Albertus: *Hæc autem**

N

incon-

inconuenienter & stulte dicta sunt, quoniam iste Gilgil *Metaphysicus* & non *Physicus* fuit; sed de *Metaphysica* sua in *Alchimia* præsumens, præsumpsit mentiri de *Physicis*. hęc Albertus, qui postquam dedit solutiones argumentorum, & apposuit propriæ sententiæ rationes, sic adiunxit: *Et hoc Gilgil ignorauit.* Sic reuerà quidam magni suis argumentis decipiuntur, quemadmodum hic Gilgil, ignorantes naturas *Physicorum* corporum. Sed utinam in *Theologicis* quæstionibus quidam non deciperentur, ratiocinationibus suis plus adhærentes quam oportet! de quibus frequenter etiam Albertus notat in suis scriptis, de argumentationibus illorum sic inquiens: *Hęc deliramenta putamus esse.* Et quamuis ipsemet quandoque tales quæstiones, quæ scholasticæ sunt, habet; testatur tamen hoc se facere plus coacte quam voluntariè, dicens: *Nostrō tempore quia hereses importunae sunt, respondebimus quantum pro defensione fidei oportet, & non amplius super huiusmodi.* De quibus omnibus multos passus adducere possemus ex suis Libris, sed breuitati in *Legenda* studendum est.

est. Et quia talibus argumentationibus
se hoc tempore multi nimis inuoluunt,
videmus plures etiā magnos viros ma-
gis opinionibus grauatos quàm scien-
tia ornatos; vt impleatur illud Sapien-
tis: *Fecit Deus hominem rectum, & ipse se*
inuoluit multis questionibus. Inde iam ^{Eccli. 7.}
quasi sectæ sunt diuisæ à se inuicem,
non veritatem sed propriam laudem
quærentes, & dicunt sicut illi quibus
Apostolus im properat, *Ego sum Cepha,* ^{1. Cor. 1.}
ego Pauli, ego Apollo. Imò quod deterius
est, si aliter dicitur ab aliquo quàm ipsi
opinantur, falsitatem putant; & sic
vnum tenent Doctorem, vt aliorum
Magistrorum dicta putent errores, non
attendentes quid dicatur, sed quis.
Quorum contentiones Albertus si-
gnanter notat in suo Commento super
Libro peri hermenias in principio, vbi
sic ait: *Quod de actore quidam quarunt,*
superuacuum est, & numquam ab aliquo
Philosopho quæsitus est, nisi in scholis Py-
thagoræ; quia in illius schola nihil recipie-
batur nisi quod fecisset Pythagoras: ab
aliis autem quæsitus non est; à quocumque
enim dicta erant recipiebantur, dum pro-
batae veritatis haberent rationem. Causa

N 2

etiam

etiam efficiens extrā est , & ab ea neque
habet res firmitatem, neque infirmitatem,
sed potius à ratione dictorum. hæc Alber-
tus. Cùm autem locus ab auctoritate
eò certior est, quantò per sapientiorem
confirmatur ; & ille sapiens sit qui hu-
milior & sobrius magis, quia Sapientia
increata sobrietatem docet, & in humili-
bus quiescit ; constat profectò hos à
sapientia alienos esse qui ita præsumunt
de opinione sua , vt non possint audire
alienam : à quibus venerabilis Alber-
tus , ne cum insipientibus & præsu-
mentibus computaretur , alienus est;
quia quasi numquam suas ponit opi-
niones cum præiudicio aliorum. Vnde
eò certior sua doctrina, quantò ipse per
sobrietatem atque humilitatem erat sa-
pientior. In primis igitur scripsit super
o&t{o} Libros Ph ysicorum, v. De cælo &
mundo, v. De natura locorum, v. h. De
causis proprietatum elementorum. De
generatione & corruptione. De Scien-
tia Meteororum, v. h. De Vniuersali-
bus. De anima, v. h. De nutrimento &
nutribili, v. h. De somno & vigilia, v. h.
De diuinatione & prophetia. nec puta-
re debent inscij quòd de diuinatione
super-

superstitiosa hic Liber sit, sed de naturali; de qua dicit in secundo scripto, Distinctione VII. ubi sic ait: *Pro tanto concedo divinationes astrorum sicut Augustinus, & non amplius.* Nec similiter de prophetia quæ donum est, ut Theologi accipiunt; sed naturali, de qua in De somno & vigilia aliqua posuit. Item De sensu & sensato, v.h. De motibus animalium, v.h. De respiratione & inspiratione, v.h. De differentia spiritus & animæ. De intellectu & intelligibili, v.h. De iuuentute & senectute, v. h. De morte & vita, v.h. De vegetabilibus & plantis, v.h. De animalibus Librum diuisum in multos libros partiales, qui de manu propria eius conscriptus Coloniæ in Prædicatorū Conuentu habetur, sicut & super Matthæum, v.h. Item scripsit paruam Summam Philosophiæ, quæ intitulatur *Philosophia pauperum*; quidam autem dubitant an sit eius, v.h. Item Librum contra Auerroistas. De vnitate intellectus, Libros tres. Quæstiones contra Auerroistas. Item Librum De vnitate formæ. Item Librum vnum quindecim Quæstionum. Item notandum quòd est Liber qui in-

N 3 titulari

titulari solet, *Albertus de natura rerum*. sed hic non est eius, sed ipsius Fratris Thomæ, auctoris Libri Apum, Alberti discipuli; & hoc constat verum esse ex Prologo Libri Apum, & etiam ex ipso Libro de Naturis rerum: in Prologo enim Libri Apum dicit se collegisse Librum de Naturis rerum per quatuordecim vel quindecim annos; & hoc idem ait in Libro de Naturis rerum: imò & stilus indicat quòd ab Alberto editus non sit Liber ille, & hoc idem testatur Frater Iacobus de Zuazzo, Magister in Theologia, in sua Chronica: qui etiam dicit de eodem Thoma, quòd ipse transtulit omnes Libros Aristotelis, Rationalis, Naturalis, & Moralis Philosophiæ, & Metaphysicæ, de Græco in Latinum, verbum è verbo, quibus nunc utimur in Scholis, & hoc ad instantiam sancti Thomæ de Aquino; nam temporibus Alberti translatione veteri omnes communiter vtebantur. Quæ autem translatio verior sit, hæc scilicet noua, vel antiqua, mihi non constat. Sed & ipse idem Thomas, auctor Libri Apum, in Libro de Naturis rerum dicit se transtulisse unum Librum

brum cuiusdam Philosophi nomine Tetel De scripturis lapidum in Latinum. Ex qua autem lingua, Hebræa scilicet vel Græca, non dicit. Scripsit etiam Albertus Magnam Philosophiam, scilicet Moralem, valdè per longum super Libros Ethicorum dupliciter, scilicet per modum commenti, & per modum scripti, v.h. De Monastica Libros quinque, v.h. De Oeconomica Libros quatuor, v.h. De Politica Libros octo, v.h. Item exposuit ad litterā omnes Libros Moralis Philosophiæ Aristotelis. Item Problemata Aristotelis. Item exposuit etiam tres Libros Rheticorum.

Omnis scientias Mathematicas copiosissimè pertractauit: nam ipse fecit Summam De scientia Arithmeticæ. Item aliam De scientia Musicali. Item aliam De scientia Geometriæ. Item aliam De scientia perspectiva. Item aliam De scientia Astronomiæ. Item commentauit Arithmeticam Boëtij, Musicam eiusdem, Geometriam Euclidis, Almagestum Ptolemæi, Speculum Astrolabicum. Et notandum quod Astrolabium non est omnino illicitum; sed tunc tantum quando quis eo viritur

N 4 ad

ad quod institutum non est; sicut illi
qui per tale instrumentum diuinare vo-
lunt & indicare furem ignotum, & si-
milia, quod in Iure reprobatum est. Vti
autem Astrolabio vt Astronomi, sine
superstitione, licitum est. Dicitur autem
Astrolabium, eò quòd per ipsum of-
tenditur qualiter astra labuntur. Item
scripsit super Perspectivam Alacenis.
Item fecit librum De sphæra mundi.
Librum astrorum. De Alchimia autem
scripsit aliqua in Libro Mineraliū, v.h.
vbi fallacias ostendit Alchimistarum,
& errores varios eorumdem, dicens
quòd ferè omnes deceptores sunt. De
Libro autem qui *Semita recta* dicitur,
superiùs probatum est quòd Alberti
non sit; imò specialiter iste Liber dam-
natur ab Alberto in Libro Minera-
lium, vt patuit. Item fecit Albertus
Speculum Astronomiæ, in quo repro-
bat scientias magicas, scilicet Nigro-
mantiam quæ pluribus modis fit; ima-
gines Astronomicas, quas vicinitatem
dicit habere ad Nigromanticas, & ideo
non vult eas defendere. & addit, *Non
commendo eas.* Damnat etiam in eodem
Speculo Geomantiam, Hydromantiam,
Pyro-

Pyromantiam, Aërimantiam, Chiro-
mantiam, Auruspiciun, Horoscopiam,
Annulos, Præstigia; atq, Libros Astro-
nomiæ licitos ab illicitis distinguit; vbi
autem dubium est, sub dubio derelin-
quit. damnatique ibidem characteres &
suffumigationes Nigromanticorum &
Specula, v. h. Item fecit Librum de Na-
tura deorum in plures partes distin-
ctum. Item Librum de Secretis secre-
torum. Hic alius est ab alio qui intitu-
latur *De secretis mulierum*, & Alberti
non est, vt suprà probatum est. Item Li-
brum de Duodecim Alphabetis. Item
Librum de Interpretationibus somnio-
rum; & qualiter hęc interpretatio quan-
doque sine superstitione fit, in suo *De*
somno & vigilia aliqualiter notatum
est. Item Librum de Magistris purgan-
dis & eligendis.

In Logicalibus scripsit per longum;
scilicet de Vniuersalibus Librū vnum,
de Prædicamentis, de Sex principiis,
super Peri hermenias, v. h. de Diffini-
tionibus, super Libros Priorum Topi-
corum, v. Posteriorum Elenchorum.

Item de Libris Grammaticalibus fe-
cit Summam Grammaticalem. Item

N , fecit

fecit Librum de Arte Rhetorica. Item exposuit antiquos Doctores Grammaticales, scilicet Priscianum in maiori & minori voluminibus, & alios Autores. Item altissimo stilo scripsit primam Philosophiam, quæ Metaphysica dicitur, in qua posuit XIII. Libros, v.h. Item Librum de Causis, ad complementum Metaphysicæ, v.h. Fecit Librum de Medicina. Item Librum de Lanificio. Item Librum de Aratura. Item Librum de Agricultura. Item Librum de Nauigatione. Et multa alia tam in Theologicis quam alijs scientijs edidit, quæ ad notitiam nostram non peruererunt. Notandum tamen, quod isti Libri hîc enumerati, feruntur ab Alberto editi; non tamen inueni eos omnes signatos in Legenda quæ Coloniæ habetur, nec in ipsa quæ apud Zuzatum est, ubi Monasterium ipse Albertus instituit; sed in aliis Libris quibusdam qui continebant ipsam Legendam reperi; quapropter non sum ita certus de omnibus hîc enumeratis, quemadmodum de illis quos vidi. Et licet non sit impossibile ipsum fecisse hos omnes, solent tamen quandoque attribui Libri Doctoribus qui

qui ipsorum non sunt; ideo volui notare signanter quos vidi, vel quos habemus in nostro Conuentu Coloniensi, ne alicui dubium super his oriatur. De aliis autem hic positis specialiter qui raro reperiuntur, ut est de Secretis secretorum, & nonnullis in Astronomia; potest Lector prudens faciliter, si in Alberti doctrina peritus est, inuenire ex stilo & materia si iphius sunt vel non, dum ad manus legentis peruererint. Quos autem vidi, tali signo notaui, v. Si vero vidi, & habemus, huiusmodi volui notare signo, v. h. ut de leuitate non arguamur: Sancti enim mendaciis commendari non volunt, cum veritatem constat eos amasse, & nunc amare.

CAP V T X L I V.

*Qualiter indicauit Fratribus signum
sui obitus, & qualiter beata Virgo
ipfi hoc signum promiserat.*

CVM vero quadam vice venerabilis Albertus iam senio confectus in Coloniensi Conuentu legeret praesente copiosa audientium multitudine; in

N 6 col-